

Святослав
Вакарчук у 46 років
вперше став батьком

с. 16

Цікава

ГАЗЕТА
на вихідні + TV

2 вересня 2021 року №35 (196) Ціна 6 грн

САМОРОДКИ ІЗ НАРОДУ

Олена Пилипівна подарувала церкві понад 50 ікон і рушників.

Неходяча майстриня вишила іконостас для волинського храму

«То все мої ручки там працювали», — каже 85-річна Олена Чорнозуб (на фото) про церкву Архистратига Михаїла у селі Новий Двір, що на Турійщині. Майже всі ікони у ній, іконостас, прикрашений 10-метровим рушником, плащаниця, хоругви, ризи для священника — жінка вишила власноруч. Якби про історію цієї майстрині написали мотиваційну книгу — та точно б стала бестселером. Стільки важких життєвих випробувань випало на долю Олени Чорнозуб. Єля, як її називають рідні й знайомі, не просто не опустила рук, а розправила крила у своїй безмежній доброті, таланті кравчині та вишивальниці. І надихає власним прикладом інших

Закінчення на с. 11

«Отак якось Бог дав мені – й воно в мене получалося».

ЛЮДИНО, ДЯКУЮ ТОБІ!

Фото із сайту kp.ua.

На честь 22-річної Ірини Коляденко вже не раз у світі піднімався прапор України.

«Бронзова» призерка Токіо-2020 віддала подаровану їй квартиру своєму тренеру

Виявляється, власного житла не було в них обох

Петро ПАС

24 серпня, на День Незалежності, голова Київської облдержадміністрації Василь Володін вручив ключі від квартири борчині, бронзовій призерці японської Олімпіади-2020 у ваговій категорії до

За всіма моїми перемогами стоїть ще одна людина – це мій тренер.

62 кілограмів 22-річній Ірині Коляденко. Однак спортсменка повідомила, що вирішила віддати це помешкання своєму тренеру Володимирі Яременку попри те, що завжди мріяла мати власне житло.

Закінчення на с. 16

ЗНАЙ НАШИХ!

Президент Зеленський вручив «Легенду» справжньому бандерівцю!

Про корифея української хореографії Мирослава Вантуха (на фото) вкотре заговорили напередодні Дня Незалежності, бо він був у сімці обраних, про яких глава держави оголосив, що вони — наші «Національні легенди України». Щоб зрозуміти, чому серед них є пан Вантух, треба подивитися, як танцює очолюваний ним Національний заслужений академічний ансамбль. Поставлені Мирославом Михайловичем танці є справжніми мінівиставами

Віват, королю танцю!

Читайте про майстра на с. 6

НОМЕРИ ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907, 0967731037, 0668247160

4 820230 060027 >

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Ті, кому 40, про пенсію можуть не мріяти?

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Хочете захищену старість — самі собі відкладайте на неї

Забезпечити в майбутньому пенсіями нинішнє активне населення можна тільки через впровадження накопичувальних пенсійних фондів (НПФ). Про це заявив міністр фінансів України Сергій Марченко

«Багато скепсису, що накопичувальна система показала свою неефективність. Це не так. Солідарна пенсія (як зараз, — коли ти, хто працює, «скидаються» гроші нинішнім пенсіонерам. — Ред.) має бути разом із накопичувальною (коли працівник буде відраховувати частину із зарплати ще й у НПФ на свої майбутні виплати. — Ред.)». Марченко вказує на зменшення кількості працюючих людей в Україні: «Якщо у вас немає накопичень у НПФ, розраховувати на пенсію взагалі не варто. Темпи старіння населення такі, що кількість працюючих постійно скорочуватиметься, а кількість пенсіонерів — зростатиме. Мені, 40-річному, на пенсію за нинішніх умов розраховувати не варто. Тоді два варіанти — або я сам шукаю можливості й відкладаю через НПФ,

На першому етапі уряд відібрав три групи, які з 2023 року зможуть претендувати на соцпакети з накопичувальними пенсіями, — соціальні працівники, вчителі та військові.

або створюються умови таких накопичень для всіх громадян», — сказав він.

Зазначимо, що з 2023 року уряд планує розпочати поетапне запровадження накопичувальної пенсійної системи. Відрахування будуть обов'язковими для всіх працівників.

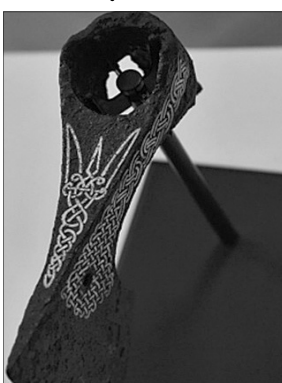
Накопичувальну пенсію будуть виплачувати додатково до солідарної, розмір якої не зменшуватимуть... Якщо, звісно, гроші у тих накопичувальних фондах не «згорять», не знеціняться й дочекаються виходу на пенсію працівника, який їх відкладав.

Львів'янин викупив у «чорних археологів» унікальну сокиру для музею

Підприємець і археолог за освітою Тарас Хмеловський передасть Національному музею історії України сокиру X—XI століть із зображенням князівського тризуба

За цей артефакт житель Львова заплатив «чорним археологам» 10 тисяч доларів. Науковці підтвердили, що топірець скандинавського типу — оригінальний. «Унікальності сокирі додає зображення тризуба, яке повністю інтегроване зі скандинавським стилем. Цією зброєю, вочевидь, користувався знатний воїн. Можливо, він її отримав як винагороду від князя», — каже підприємець Тарас Хмеловський.

Артефакт знайшли на Чернігівщині, він добре зберігся, відламаний лише верхній елемент, який тримав дерево. По боках нанесений скандинавський візерунок, вгорі намальо-

Передаючи артефакт музеєві, благодійник (на фото праворуч) сказав: «Ця річ із символом князівської влади передається звідти, звідки вона походить, — від держави давньої України-Руси до державної установи сучасної України. Україна воювала тоді, воює і тепер. Українці мають бути озброєні історією. Археологія, історичні науки дають цей ґрунт».

ваний тризуб, а позаду зображено тотемну тварину — вовка. З нагоди 30-річчя відновлення Незалежності України Тарас Хмеловський передав сокиру Національному музею історії.

Дивовижна знахідка. І дивовижний Тарас Хмеловський, який робить її надбанням усіх українців, а не власністю одного колекціонера.

Змінила сімох інструкторів: жінка 30 років не може здати на «права»

Вона навіть зверталася до гіпнотизерів — не помогло

47-річна жителька Великої Британії Ізабель Стедман упродовж трьох десятиліть не може отримати водійського посвідчення. За цей час жінка змінила сімох інструкторів, узяла понад тисячу уроків та витратила 10 тисяч фунтів. Утім, все виявилось марним. Причина її невдач в тому, що вона дуже нервує на перехрестях із круговим рухом і навіть іноді непритомніє від страху. В одному з таких випадків інструктору довелося схопити кермо, щоб уникнути аварії. «Схоже, я так нервую і перевантажуюсь, що мозок просто відключається», — зітхає Стедман. Вона всіляко намагалася побороти фобію. Зверталася і до медиків, і до гіпнотизерів — безуспішно.

Жінка каже, що здаватись не збирається і зробить ще одну спробу скласти іспит. Тим часом на водія почали вчитися її діти. У них страху перед машиною нема. Тож, очевидно, в автомобілі Ізабель ще накатається, але не за кермом, а поруч із дітьми...

Тіло чоловіка, який потонув на Херсонщині, знайшли аж у Криму

Львів'янина та його сина винесли у море на надувному матраці

19 серпня Михайло Качмар разом із 8-річним сином плавав на матраці біля Лазурного Херсонської області — сильним вітром їх віднесло далеко від берега. Тіло потонулого малого Матвійчика виявили майже одразу після трагедії біля острова Джарилгач. А чоловіка довелося шукати довго. Його знайшли аж у Чорномоському в Криму.

У сім'ї, яку спіткала трагедія, було троє дітей. Тепер мати, яка втратила сина та чоловіка, самотужки виховує двох дітей.

Дітей повернули батькам за 140 тисяч доларів викупу

Десятки школярів, яких викрали під дулами автоматів з навчального закладу в Нігерії, звільнені й передані сім'ям

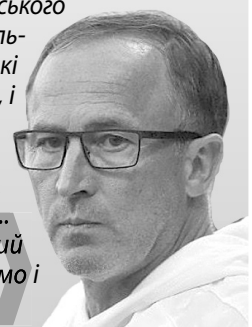
За словами директора школи, дітей відпустили після того, як їхні батьки заплатили викуп у 140 тисяч доларів і на дачу віддали мотоцикли, пише CNN. 136 учнів ісламської школи викрадачі захопили у травні. Звільнені школярі мають виснажений вигляд, а деяким потрібна медична допомога. «Я не можу знайти слів, щоб розповісти, наскільки щасливий. Останні 88 днів молився, щоб побачити дітей», — каже батько Хаувау Іса, у якого бандити викрали аж сімох дітей.

Викрадення людей задля викупу залишається серйозною проблемою в Нігерії. За цей рік лік таких випадків йде на сотні. Десятки шкіл закрили, щоб запобігти подальшим нападам.

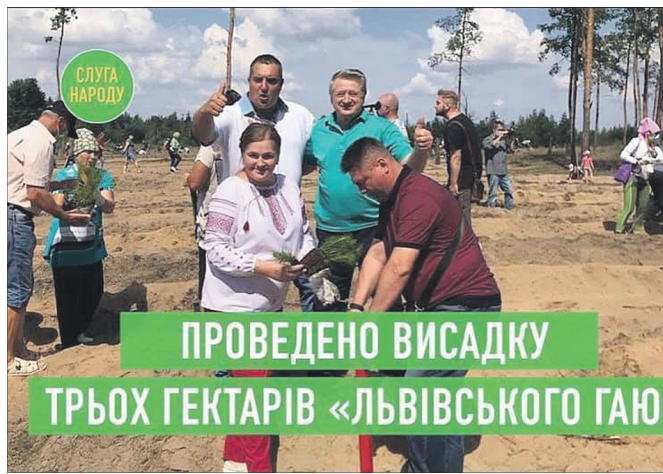
● ПРЯМА МОВА

Олександр ПЕТРАКОВ, виконувач обов'язків головного тренера збірної України з футболу, не буде запрошувати у команду гравців, які виступають у чемпіонаті Росії:

Я ось у лютому сидів удома, пандемія. Стільки не працював. Дай, думаю, пройдуся. Я корінний киянин, пішки пішов містом. Підійшов до Михайлівського собору, і рушив униз Трьохсвятительською. Там збоку фотографії воїнів, які загинули в АТО — і хлопці, і дівчата, і стільки цих прізвищ, фото. Я зрозумів, що зараз ні футболістів із Росії, ні примирення априорі бути не може. Стільки дітей-сиріт залишилося! Зараз — ні. Ніяк. Може, через деякий час... Але на цьому етапі кажу прямо і відверто: ні.

● І СМІХ, І ГРІХ

Знайдіть відмінність на світлинах?

Як «слуги» привласнюють собі чужі заслуги

Політична сила Зеленського замалювала на фото справжнього організатора волонтерської акції і залишила... свого однопартийдця

Дарія КЛИЧ

К олишній голова Львівської облради, а нині — активний член партії «Європейська Солідарність» Олександр Ганущин був одним з ініціаторів масштабної акції із відновлення лісів на Луганщині, де минулого року вирували великі пожежі, спеціально влаштовані окупантами. Восени 2020 року десант із лівів'ян та луганських активістів висадив перші гектари «Львівського гаю» у прифронтовій зоні (прийнялось 80% дерев. — Ред.). Олександр Ганущин активно висвітлює цю діяльність у соцмережах.

23 серпня 2021-го відбулася вже 38-ма поїздка на Луганщину в рамках ініціативи

«Львівський гай». До участі запросили всіх охочих. Крім мешканців Станиці Луганської та львівських волонтерів, у ній були задіяні і місцеві представники політсили «Слуга народу», зокрема депутат Сєвєродонецької районної ради від цієї партії Володимир Прокопенко.

Згодом місцевий осередок «Слуги народу» розмістив у соцмережі допис про висаджування лісу із фото Прокопенка та партійним логотипом. Виходило, ніби це акція «слуг». Тож Олександр Ганущин наполегливо попросив їх прибрати із повідомлення логотип партії Зеленського.

Але ті вчинили по-своєму — замалювали за допомогою фоторедактора... зображення

ініціатора акції — Ганущина, а залишили «слугу» Прокопенка! Доволі показовий крок партії, яка часто піариться на досягненнях попередників, видаючи їх за свої.

ДО РЕЧІ

На третьому році президентства Володимир Зеленський погодився провести військовий парад. Але він фактично став «виставкою досягнень» попередників, адже майже вся нова зброя, яку можна було побачити на параді, розроблялася за часів Президента Петра Порошенка та керівника РНБО Олександра Турчинова, який курував цей напрямок. Мова, зокрема, про реактивну систему залпового вогню «Вільха», ракетний комплекс берегової

оборони «Нептун», які були розроблені та профінансовані у 2014–2019 роках у рамках концепції «Ракетний щит», мобільний мінометний комплекс «Барс-8ММК» тощо.

Цей випадок на Луганщині — доволі показовий крок партії, яка часто піариться на досягненнях попередників, видаючи їх за свої.

І гірка іронія в тому, що на параді були представлені санітарний автомобіль «Богдан-2251», а також бойові катери «Гюрза-М» проєкту «Кентавр», які виготовляються на заводі «Кузня на Рибальському». Цю техніку нинішня влада вважає неналежної якості, тому через її закупівлю запроторила за ґрати заступника міністра оборони часів Порошенка генерала Павловського.

Але якщо «порошенківська» техніка така нібито погана, то навіщо її виводити на військовий парад? Вам не здається це абсурдним?

● ОТАКОЇ!

Міністр юстиції прийняв на роботу довічно засуджену

У Міністерство юстиції України влаштувалась жінка, яка відбуває довічне ув'язнення

Василь КІТ

Про це розповів очільник Мін'юсту Денис Малюська. «Ну, як і обіцяв, розповідаю: довічника (а точніше довічницю) я на роботу у Мін'юст таки узяв. Працює нормально. Роботодавець і працівник задоволені», — сказав міністр. На яку саме посаду влаштували ув'язнену, він не уточнив.

Малюська переконаний, що трудитись треба усім працездатним. «На шії у держави сидіти вкрай небажано. А у ситуації з довічниками це не просто заробіток, а й ресоціалізація — головна мета, задля якої витрачаються мільярди гривень платників податків. Заради нашої з вами безпеки», — підсумував очільник міністерства.

А ще в очільника Мін'юсту неабияке почуття гумору.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Кріпацтво в СРСР було скасоване лише в 1974 році

Корисно нагадати тим, хто сумує за «єдиним і нерушимим»

Ігор ЛУЦЕНКО, політик, громадський діяч, журналіст

28 серпня 1974 року ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР ухвалили рішення про скасування кріпацтва на теренах Московської імперії. Селянам було дароване право переїздити зі свого місця проживання, почали видавати паспорти з 1976 року, закінчили паспортизацію у 1981-му.

Для мене це приголомшливий факт: фактично я ще у дитячому віці застав кріпацтво в Україні. Раніше це звучало як жарт, але українська історія повна чорного гумору.

До цього колгоспники були позбавлені паспортів і свободи пересування. Вони не могли залишати місце мешкання під страхом кримінального покарання. Спочатку це тягло штраф до 100 крб. А за повторне порушення була кримінальна відповідальність — позбавлення волі до 2 років.

І коли скаржаться, як багато українців виїжджають за кордон, що за СРСР було краще — нагадую, що за несанкціоновану поїздку можна було «присісти» десь у Мордовії.

Ще треба розуміти: радянська влада скасувала кріпацтво не тому, що була надто добра, а тому, що в певний момент усвідомила необхідність притоку робочих рук у міста. І все одно обмеження на пересування зберігалися через інститут прописки, котрий послабили лише за незалежної України.

До того реєстрація за місцем проживання мала здійснюватися протягом 48 годин із моменту прибуття, про що в домашній книзі робився відповідний запис за пред'явленням будь-якого документа: розрахункова книжка з місця роботи, профспілковий квиток, актовий запис про народження чи одруження тощо.

Так само оперативному належало й випускати всім тим, хто вибував за межі населеного пункту назавжди або на термін, що перевищував 2 місяці.

Цінуймо те, що маємо.

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, лідер партії «Європейська Солідарність», про Путіна і Україну:

Путін — вбивця. Суд над агресором ще попереду. Вільна, сильна, європейська, демократична Україна — срібна куля, в'язанка частинку і осиковий кілок у домовину російського імперіалізму.

● ВІСТІ З МОРДОРУ

За літо в Росії розбилося 10 літаків і вертольотів

Цей період став катастрофічним для авіації окупантів

Микола РИМАР

На це звернув увагу військовий журналіст, головний редактор видання Цензор. НЕТ Юрій Бутусов. «Літо 2021 року в Росії стало рекордним за кількістю авіакатастроф — розбилося 10 літаків і вертольотів, це більше, ніж у будь-якій іншій країні світу, більше, ніж у всіх країнах НАТО, разом узятих. Загибло 52 людини», — зазначив він. «Ця серія катастроф демонструє очевидні системні проблеми російської авіації. Падіння якості підготовки пілотів і технічного персоналу, причому особливо помітне у військовій авіації, слабкий технічний контроль, широке застосування застарілої авіатехніки і технічні проблеми нових літаків», — підсумував журналіст.

Коли московські окупанти у 2014 році збили над Донбасом пасажирський літак рейсу МН17, внаслідок чого загинуло 298 осіб, то російські глядачі реготали із жартів Задорнова, що «літак важчий, ніж повітря». То от — мають нагоду знову посміятися, і не одну, а аж 10.

● ЦІКАВА АРИФМЕТИКА

Хто в Європі найдовше живе

За даними Євростату за 2020 рік, середня очікувана тривалість життя у країнах Європейського Союзу становила 80,9 року

Леонід ОЛІЙНИК

Найдовше у Європі минулого року жили іспанці (середня очікувана тривалість життя — 83,4 року), італійці (83,1), французи (82,7) і норвежці — 82,7 року. Серед жителів країн, які раніше належали до так званого соціалістичного табору, лідери серед довгожителів чехи (79,1), естонці (78,4) і хорвати (78). Далі йдуть поляки (середня очікувана тривалість життя 2020 року — 77,8 року), словаки (77,3), угорці (76), литовці (75,8), румуни (75,3), латиші (74,9) і болгари (74,8).

В Україні у 2020 році вона становила 71,35 року, зокрема, 66,39 року — чоловіки і 76,22 — жінки. У сусідній Польщі жінки теж живуть значно довше, ніж чоловіки — в середньому 82 і 74 роки відповідно. До речі, як і у нас, в Польщі смертність є вищою за народжуваність, тобто польська нація вимирає. У минулому році у сусідів за Бугом народилося 359 тисяч осіб, а померли понад 485 тисяч (в Україні у 2020-му народилося 293 тисячі осіб, померло — 616 тисяч).

Тільки от польське населення частково поповнюється мігрантами, в основному з України, а до нашої держави на заробітки масово поки що ніхто не їде.

● ТРАФУНОК

У Києві п'яний батько під час прогулянки загубив немовля

Чоловік повернувся додому напідпитку і без дитини. Про зникнення до поліції повідомила бабуся

Леонід ОЛІЙНИК

Сказала, що її син «відключився» на вулиці Жиланській та загубив дитину. Заявниця повідомила, що дівчинка має бути у візочку. На пошуки відрядили кілька нарядів поліції, ювенальних інспекторів та слідчо-оперативну групу. «Пошуки ускладнювало те, що чоловік перебував у стані алкогольного сп'яніння і не міг точно сказати, де востаннє гуляв з дитиною. Зрештою, через дві години пошуки на вулиці Тарасівській ми почули дитячий плач і відшукали візочок із малям в одному з під'їздів», — повідомив оперуповноважений Голосцівського управління поліції Сергій Радіонов.

Цікаво, що батько дівчинки місяць до того вже притягувався до адміністративної відповідальності за схоже правопорушення. Тоді він п'яним ходив із немовлям торгово-розважальним центром. Поліція прийняла рішення про притягнення батьків дитини до відповідальності за неналежне виконання своїх прямих обов'язків.

● ПОЛІТИКА

Фото із сайту lb.ua.

Не встали, бо служать не Україні, а московському царю Путіну.

«Не піднялись вшанувати Героїв лише троє — усі вони представляють московську церкву в Україні»

Петро Порошенко відверто розповів, що стало остаточним поштовхом до боротьби за автокефалію Православної церкви України. Цим він поділився у публікації для видання «Лівий берег», присвяченій 30-річчю Незалежності. Пропонуємо уривок з його тексту

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України (2014–2019)

«Травень 2015 року. Зала Верховної Ради заповнена вщерть, і балкон аж тріщить від величезної кількості почесних гостей. Урочисте засідання з нагоди сімдесятиліття перемоги над нацизмом. Особливо зворушливі моменти, коли вперше на очах усієї країни братаються ветерани Червоної армії і УПА. Воно й не дивно, адже їхні онуки і правнуки спільно боронять Батьківщину від російської агресії.

Присутні ледве стримують сльози, коли лунає історія родини Залужних. 23-річний молодший лейтенант Іван Гутник-Залужний загинув у серпні 2014-го під Амвросіївкою, захищаючи Україну від Путіна. Такого онука, нагородженого

орденом «За мужність», виховав своїм прикладом дід-герой, який воював ще з Гітлером. На той момент 96-річний Іван

“**У травні 2015 року я зрозумів, що далі відкладати питання автокефалії нема куди. Особливо обурювали випадки, коли священники УПЦ МП відмовлялися відспівувати воїнів, хрещених у Київському патріархаті.**

Залужний-старший присутній у залі, люди щиро його вітають.

Природно, прошу всіх вшанувати пам'ять Героїв, які віддали життя за Україну у війні, розв'язаній проти нас Росією. На всю залу не підводяться лише три особи. Усі вони строго навпроти мене по центру в першому ряду балкона сидять, немов скам'янілі. Усі троє представляють московську церкву в Україні (тоді не піднялись предстоятель Української право-

славної церкви Московського патріархату митрополит Онуфрій, а також митрополит Бориспільський і Броварський Антоній та голова Синодального молодіжного відділу УПЦ єпископ Обухівський Іона. — Ред.)

Це коли лише кандидував у президенти, розумів, що одне з моїх найголовніших завдань — зробити так, аби в Україні постала власна незалежна Церква, визнана світовим Православ'ям. Коли і як це втілити в життя, на той час, чесно скажу, не уявляв, адже завдання було непросте — якось увійти в наглухо зачинені двері, в які Україна вперше постукала ще 1919 року. Зрозуміло, що у 2014-му в тріаді «Армія. Мова. Віра» головним було військо. Але саме в травні 2015-го я зрозумів, що далі відкладати питання автокефалії нема куди. Особливо обурювали випадки, коли священники УПЦ МП відмовлялися відспівувати воїнів, хрещених у Київському патріархаті.

У День хрещення Русі, 28 липня 2015-го, оприлюднив стратегію здобуття автокефалії, і того ж року ми розпочали кількочисні переговори з Фанаром. І от уже третій рік, як Україна з Томосом... (розділити радість 30-річчя Незалежності в Україну приїздив Вселенський патріарх Варфоломій. — Ред.)

● ПРЯМА МОВА

Керсті КАЛЬЮЛАЙД, президентка Естонії, «на пальцях» пояснила, чому в Україні не йдуть інвестиції:

Я раджу своїм громадянам: торгуйте з Україною, але не інвестуйте туди. Бо ви можете втратити інвестиції. І у нас вже були такі випадки, коли наші люди втрачали тут власність. Навіть отримавши рішення арбітражу на свою користь, так і не змогли повернути своє майно. Тому не можу порадити естонцям інвестувати в Україну. Торгувати — так. Я сподіваюся, що це зміниться, що я зможу спокійно радити естонцям також вкладати гроші в Україну. І це означає, що у вас збільшиться кількість інвестицій не лише з Естонії, а й з усього світу, бо бізнес почуватиметься у вас безпечно. Зараз цього немає.

● ФАКТ

Результати опитування 100 відомих в Україні експертів у період із 16 по 20 серпня щодо найефективніших президентів у зовнішній політиці: Петро Порошенко — 75 голосів, Леонід Кучма — 14, Володимир Зеленський — 4, Віктор Ющенко — 2 голоси.

● БОЛИТЬ!

Фото із фейсбук-сторінки Олександра ТРЕТЯКА.

У великій родині Зарічнюків завжди панували щастя і любов...

Померла мама, яка виховала 20 синів і доньок

Оксана Зарічнюк із Рівного народила двох власних дітей, ще 18 – виховувала, як рідних. Кожному віддала частинку свого серця

Мирослава КОЗЮПА

Андрій Іванович та Оксана В'ячеславівна — вчителі за фахом. У 2002 році вони вирішили зіграти теплом дітей, які з тих чи інших життєвих обставин залишилися без батьківської опіки, й створили будинок сімейного типу родини Зарічнюків.

Пані Оксана не приховувала: якби не чоловік, то ніколи б не впералася зі стількома дітьми з непростими долями. А Андрій Іванович згадує, що замолоду прочитав книжку Джорджа Міллера, який організував притулки, починаючи від 20 дітей і закінчуючи 3-ма тисячами.

— Я став на коліна і сказав: Господи, пошли мені хоча б сотню. Бог мені поки тільки 19 послав, — розповідав багатодітний батько.

Глава великої сім'ї завжди був наставником, опорою і підтримкою для родини, а ще — господарем, майстром на всі руки і гарним прикладом для своїх вихованців.

Наймолодшій дитині в будинку

Зарічнюків 13 років. Вік вже не дозволяв приймати дітей у родину. Але Андрій та Оксана мріяли, що дитячий сміх не змовкатиме у їхній дружній атмосфері. Частина вихованців вже мають власні сім'ї та діток. Часто навідуються у гості до батьків-вихователів. А ті їм завжди раді, бо вважають своїми.

Смерть 62-річної Оксани В'ячеславівни — велика втрата для родини. Бо вона завжди була бере-

на, як зараз пам'ятаю, трималася за серце від насолоди, коли її дітки презентували свої успіхи і в них світилися очі. Тоді ще кілька днів я згадував її погляд. Бо доки горять материнські очі — цей вогонь не може загасити ні відстань, ні час. Це була особлива жінка, і особливою вона залишається в нашій пам'яті про неї.

Якщо людське життя вкладається в три жмені, то це не ті, якими ми

Доки горять материнські очі — цей вогонь не може загасити ні відстань, ні час.

гинею сімейного затишку. А батько і мати були одним цілим і прикладом любові і взаємопідтримки.

Своє співчуття висловив міський голова Рівного Олександр Третяк, який нещодавно у них був гостем.

«При зустрічі я подумав: Боже! Яка свята жінка, сильна і мудра, з особливим відчуттям гумору і красивою харизмою. Пані Окса-

насіпаємо землю на могилу близької людини, а ті три жмені любові і терпіння, які ця людина всипала в нас від народження і до смерті. Три жмені вашої мами — це три слова — Віра в Бога. Любов. Милосердя. Обіймаю родину. Далі ваша мати житиме у кожному з вас, а ми відчуватимемо і цінуватимемо це перевтілення», — написав мер Рівного у фейсбуці.

● ШОК!

Виштовхав силою: чоловік скинув жінку із сьомого поверху

Від отриманих травм вона загинула на місці

Сергій ВИШЕНЬКА

Покидьок після скоєного вийшов на вулицю і намагався втекти, але його затримали місцеві мешканці, які бачили все на власні очі. Трагедія сталась у Києві, її деталі повідомили поліцейські: «Між чоловіком і потерпілою виник конфлікт, під час якого фігурант виштовхав жінку за межі балкона, докладаючи усіх зусиль, аби вона не втрималась та впала. Цю подію побачила перехожа, яка намагалась завадити чоловіку і просила його зупинитись, проте він не слухав її та продовжував свої дії. 37-річна киянка не втрималась і впала з висоти 7-го поверху. Лікарі констатували її смерть».

Чоловік — із Донецької області, він разом із співмешканкою жив на орендованій квартирі. Копи з'ясували, що раніше цей зловмисник уже притягувався до кримінальної відповідальності за розбійний напад. Тепер його судитимуть за навмисне вбивство — саме за такою статтею порушено кримінальну справу.

● НУ І НУ!

539 — в одному човні. В Італії врятували рекордну кількість мігрантів

Серед них — громадяни кількох країн, зокрема єгиптяни та сирійці

Микола ДЕНИСЮК

Італійська берегова охорона врятувала 539 мігрантів з невеликого рибальського човна, який дрейфував біля берегів острова Лампедуза у Середземному морі. Ймовірно, перевантажений ними човен прибув до берегів Італії з Лівії. У ньому було багато жінок і дітей. Оскільки був заповнений вщерть і міг затонути, людей перемістили на судно італійської митниці та перевезли на Лампедузу. На острові є табір для мігрантів, розрахований приблизно на 300 осіб, проте зараз там живе у п'ятеро більше. Багатьох розміщують прямо на дорозі біля табору.

Маленький острів Лампедуза розташований у Середземному морі між Мальтою та Тунісом. Там регулярно висаджуються десятки, а іноді й сотні та тисячі втікачів, які рушають у небезпечну морську мандрівку до Європи від берегів Лівії та Тунісу.

● ПРЯМА МОВА

Віктор ЮЩЕНКО, експрезидент України, про українську націю:

Змушений щиро і без глибоких коментарів сказати: ми це «квазінація». Багато з того, що характерно для здорової, сильної, консолідованої нації, у нас немає. Тому немало питань, які на порядок денний слід виносити, — це саме питання, які стосуються формування глибокого національного усвідомлення.

РЕКЛАМА

Дорого куплю БРУХТ ЧОРНИХ МЕТАЛІВ

стружку кольорових металів: мідь, алюміній, бронзу, латунь, свинець, н/ж; акумулятори, можливий демонтаж та самовивіз.

Ліц. АВ №501444 від 24.11.2009р. МПГУ
Ліц. АБ№580658 від 22.02.2011р.; Ліц. АБ№58067722.02.2011р. МПГУ

Тел: (0332) 200221; (095) 4091285;
(067) 6492168; (095) 1264715;
(068) 6641619

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

- ✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування. Робота в дві зміни по 8–12 годин 5–6 днів на тиждень.
- ✓ Заробітна плата – від 20 000 грн+премії.
- ✓ Безкоштовні обіди, чай, кава.
- ✓ Житло: 600 грн/міс, хороші умови проживання. Зустрічає наш координатор.

Беремо по візах і по біометрії.
Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажаючи можуть подаватися на карту побиту.
Тел. вайбер UKR +38 050 845 45 80.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ
Тел. 72-39-32 E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 72-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у «Цікавій газеті на вихідні» — 20 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети». Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше ніж три одиниці): с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 40 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги — 40 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою + 25 грн. Вартість оголошення про згубу — 20 грн. Оплата у відділення ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

АВТОРИНОК

- Продається автомобіль «Audi A-6», 1998 р. в., 1.8 бензин, МКПП. Тел. 097 85 69 260, 063 54 57 514.

ЗНАЙ НАШИХ!

Фото із сайту nakkim.edu.ua.

«Нам, Слава Богу, ще ніде не аплодували сидячи і в напівсилу!» — з гордістю каже видатний хореограф.

Фото ukrinform.ua.

«Не один раз за кулісами стою під час виступів і плачу. Пишаюсь, що я українець».

Президент Зеленський вручив «Легенду» справжньому бандерівцю!

Закінчення. Початок на с. 1

Олена КАЛЕНЮК

«МЫ НЕ ПОНИМАЕМ, НА КАКОМ ЯЗЫКЕ ОН С НАМИ ОБЪЯСНЯЕТСЯ»

Виступ ансамблю Вірського з 1937 року (часу його заснування) й до нині — це неймовірне поєднання енергії й артистизму. Чітко вивірені рухи, стрибки, здається, аж до стелі, запаморочливі з погляду глядача оберти і неймовірна настроєвість — ось танець занурює в меланхолію, а ось уже дарує радість і усміх. Концерти гурту як прекрасні спектаклі. Й відповідає за це Мирослав Вантух, нині Герой України, народний артист. Він 30 років навчає своїх підопічних (а це близько сотні людей!) розказувати про українське танцювальними па по-сучасному. Його колеги знають, що Вантух постійно на роботі: зрання до ночі та у вихід-

ні, бо хореографія для нього — і є життя. Сам 63-літній чоловік згадує, як ще в школі потягнувся до мистецтва:

— Пригадую, саме під час навчання відчув любов до пісні, я досить добре співав, закінчив Львівське культосвітнє училище як диригент-хормейстер. До нинішнього дня це мені дуже допомагає, знаю і розумію музику, маю відмінний слух, але танець переміг. Хоча серйозно займатися балетом почав дуже пізно, але настільки його любив, що ноги опухали від праці, ледве до квартири добирався. Та, видно, Бог мені допомагав — я служу мистецтву хореографії.

Вантух прославився у професійному світі, коли після армії організував у Львові ансамбль «Юність». У ньому був баяністом, педагогом, балетмейстером, репетитором, художником і організатором. Його колектив став одним із найкращих у всьому Радянському Союзі! Тож, як помер Павло Вірський, ушавле-

ний опікун державного ансамблю Вантух виявився найліпшою кандидатурою на нового керівника. Його переконали переїхати до Києва. Тепер пан Мирослав згадує, як його називали бандерівцем:

— Колектив, той колишній, скаржився на мене навіть за те, що українською розмовляв: «Мы не понимаем, на каком языке он с нами объясняется». Називали націоналістом і бандерівцем.

Пояснюючи свою «поведінку» партійному начальству, Вантух казав, що не володіє аж так добре російською, щоб тлумачити складні хореографічні терміни.

ЩО СПІЛЬНОГО В УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦЮРИСТАХ І ЛУЧАНО ПАВАРОТТІ?

Мирослав Вантух може годинами розповідати, як його ансамбль сприймають у світі. Національний ансамбль танцю імені Вірського виступав майже у 80 державах. І де б вони не були, завжди збира-

“ Колектив, той колишній, скаржився на мене навіть за те, що українською розмовляв: «Мы не понимаем, на каком языке он с нами объясняется». Називали націоналістом і бандерівцем.

ють повні зали, їх запрошують ще й ще. Керівник знаменитого українського колективу й сам дивується, як тонко іноземці відчувають енергетику українського фольклору:

— Наші концерти відвідують королеви, прем'єри, президенти... Свого часу тричі завітав Фідель Кастро. В Парижі був Жак Ширак, у Монако — принц Альберт.

До речі, під час виступу в зірковому залі принца артисти стояли на сцені по коліна у квітах. Тоді вельмишановний Альберт потиснув мені руку, повів пальцем по залу і каже: «Оці ситі мільйонери та мільярдери стоять тут удруге. Перший раз вони піднялися 10 років тому, коли співав Лучано Паваротті. Ми знаємо, що в українського народу багато економічних проблем. Але якщо ви маєте таку високу культуру — впораєтеся з усіма негараздами».

«ЦЕ Ж НЕ МЕНІ ВОНИ АПЛОДУЮТЬ, ВОНИ КУЛЬТУРИ НАШІ АПЛОДУЮТЬ!»

Мирослав Вантух, який отримав нагороду «Національна легенда України», сприймає танець як життєву науку. Ділиться, що це особлива мова народу, здатна будувати спільні мости між дуже різними людьми:

— Не один раз за кулісами стою під час виступів і плачу. Пишаюсь, що я українець. От світ стоячи всюди аплодує, навіть в Африці! Здавалося б, чорний континент, інший пласт культури, але наше мистецтво настільки багате і яскраве, що народ не витримає. А що може бути для митця найвищим подарунком? Це ж не мені вони аплодують, вони культурі нашій аплодують!

Народні танець і пісня для Вантуха — як другий хліб. Тому де тільки може, він наголошує, що знецінювати їх немислимо. Наводить для прикладу Японію, де не дають атестата про закінчення школи, поки учень не вивчить кілька десятків народних пісень. Тож хореограф вважає, що не берегти фольклор — це великий гріх перед людьми, й підкреслює, що поки дехто йде в Європу з метеликами-фраками, то вишиванки й шаровари давно завоювали світ.

P. S. Щиро тішусь, що навчається у Мирослава Вантуха, тобто танцює в ансамблі Вірського донька нашого колеги Василя Уліцького Олеса.

За матеріалами glavcom.ua, vesti.dp.ua, vox.com.ua, vinnitsaok.com.ua.

ГІРКО!

Чому молодята повінчалися не у храмі, а... на стадіоні

У Києві наречена «заманила» свого обранця на Національний спорткомплекс «Олімпійський» і влаштувала там вінчання (на фото)

Лія ЛІС

Заходу не завадила навіть злива: центральний стадіон країни саяв прожекторами, а в самому центрі поля був стіл, на якому лежали Біблія, ікони та обручки. «Чоловік досі шокований. Це мало бути звичайне побачення. Він не сподівався», — розповіла наречена

на ім'я Марина після церемонії. Її обранець Міхель — громадянин Німеччини і зятятий футбольний фанат. Саме тому жінка задумала провести таїнство саме на стадіоні. «Це було дуже несподівано. Не знав, що таке можливо — вінчатися на стадіоні. Але я дуже радий, що ми чоловік і дружина перед Богом, навіть незважаючи на обставини. Я вірю, що вінчання — це раз і назавжди», — зізнався Міхель.

Втім, за словами священника, основна частина таїнства відбудеться все ж таки в храмі, як і годиться. Молодята запрошення до церкви прийня-

Фото із сайту tsn.ua.

Цікаво, а на яку суму обійшлася ця забаванка?

ли, і... пішли у танок під звуки музики з колонок найгучнішої і найбільшої футбольної арени України.

Магнітні бурі у вересні

ЕКСПЕРТИ ПРОГНОЗУЮТЬ ДВА ПОТУЖНІ СОНЯЧНІ ЗБУРЕННЯ НА ПОЧАТКУ ОСЕНІ
Очікується, що перша магнітна буря буде **6 вересня**, а друга — **26**.

Насамперед на це відреагують гіпертоніки, люди з серцево-судинними захворюваннями, ті, хто переніс інфаркт або інсульт. Тож бережіть себе і своїх рідних — не перевантажуйте фізичною і розумовою працею, відмовтеся від кави, сигарет, спиртного, енергетиків, жирної і смаженої їжі, більше гуляйте на свіжому повітрі і спіть не менше 7-8 годин.

Фото із сайту rbc.ua.

● ІМ'Я В МЕДИЦИНІ

Врятувала мільйони дітей від кашлю, який убиває

Педіатр Лейла Еліс Денмарк увійшла в історію як одна з розробників вакцини від кашлюку. А ще вона була найстарішою дитячою лікаркою у світі, практикувала до 103 літ і померла на 115-му році життя

Оксана КРАВЧЕНКО

«Я НЕ ПРАЦЮВАЛА ЖОДНОГО ДНЯ, Я ЖИЛА СВОЄЮ ПРОФЕСІЄЮ»

Американка Лейла Еліс Денмарк відома не лише своїм довголіттям, а й видатними успіхами в медицині. Народилася вона у фермерській родині в штаті Джорджія, була третьою з 12 дітей. Напевно, тому їй присвятила педіатрії усе життя, що змалку звикла піклуватися про молодших братів і сестер. Дівчина добре вчилася, здобула педагогічну освіту. Якраз тоді її наречений Джон Денмарк одержав призначення на роботу на острів Ява в Індонезії, куди не дозволялося брати дружин. Перепусткою міг стати диплом лікаря. Тому Лейла вирішила вступити до медичного навчального закладу.

Так у 1918 році вона стала єдиною дівчиною — випускницею Медичного коледжу Джорджії. Згодом пара оселилася в Атланті, де Лейла Денмарк працювала у дитячій лікарні, а з 1931 року приступила до приватної практики. Якраз тоді в їхньому місті спалахнула епідемія кашлюку, яка забрала 75 дитячих життів. Захворіла і дворічна донька Лейли Денмарк Мері Еліс. На той час її мати активно займалася науковою роботою, досліджувала вплив різних препаратів для захисту від небезпечної недуги. Завдяки цьому вдалося врятувати і власну доньку, і мільйони інших дітей у світі, адже було розпочато виробництво вакцини проти кашлюкової палички. За свої досягнення Денмарк отримала престижну Премію Фішера.

Її педіатрична практика тривала понад сім десятиліть. У віці 87 років лікарка хотіла піти на відпочинок, переїхала в інше місто, але і там до неї продовжували звертатися батьки з хворими дітьми. Тільки в 2001-му довгожителька залишила роботу, адже мала вже проблеми із зором.

Коли Лейлу Денмарк запитували, як їй вдалося досягти рекорду професійного стажу, вона відповідала: «Секрет довгого життя — правильно харчуватися й любити те, що робиш. Я не працювала жодного дня, я жила своєю професією». А ще лікарка зізнавалася, що не вживає цукру й солодощів, ніколи не пила кока-коли, чаю і кави, а також мала гармонію у подружніх стосунках.

«ВІД КОРОВ'ЯЧОГО МОЛОКА НЕМОВЛЯТА СТАЮТЬ АНЕМІЧНИМИ»

У 1971 році Лейла Денмарк опублікувала книгу під назвою «Кожна дитина повинна мати шанс», пізніше перевидану кілька разів. Вона виклала в ній свою філософію ставлення до маленьких пацієнтів. Доктор Денмарк акцентувала увагу на шкідливості тютюнового диму для дітей, різко критикувала вживання кави

Фото із сайту fishki.net.

Щодня упродовж 70 років Лейла Еліс Денмарк приймала до 25 маленьких пацієнтів.

та алкоголю вагітними жінками. Але найбільш революційним було твердження про те, що коров'яче молоко не приносить користі немовлятам.

«Відколи дитина перестає смоктати мамині груди, молоко їй не потрібне! Не давайте також ні чаю, ні кави, ні компоту! Лише вода. Від коров'ячого молока діти стають анемічними. Телятко, коли перестає ссати вим'я, йде на пасовисько. Воно їсть лише траву. І яке здорове, сильно виростає. Я із 7 місяців пила тільки чисту воду, і перевірила на собі, що інші напої людині не потрібні», — писала педіатр, яка за свою кар'єру була удостоєна численних нагород і титулів.

Чи хотіли б ви цілий день лежати й жувати гуму? Ні. Тоді чому дітям даєте пустушки?

Лейла Денмарк щодня протягом 70 років оглядала до 25 пацієнтів і робота її не втомлювала. Вона називала дітей ангелами. Але при цьому застерігала батьків від надмірного запобігання перед малюками: «Не хапайте відразу на руки немовля, яке плаче. Ви можете підняти, перевірити, чи все гаразд, але не няньчити. Новонароджені повинні плакати до 8 годин на день. Це сприяє розвитку їхніх легень. Дозвольте дитині покричати, доки мала. Інакше будете плакати ви, коли вона виростає».

Щодо методів заспокоєння немовлят думка лікарки була однозначною: «Чи хотіли б ви цілий день лежати й жувати гуму? Ні. Тоді чому дітям даєте пустушки?»

Писала Денмарк і про секрети правильного виховання нащадків. «Буває, мама бідається: «Ну чому моя донька так зробила?». А я кажу: «Подивіться в дзеркало. Діти, як губка, всмоктують усе, що бачать». І нагадувала, що єдина справжня і важлива робота на Землі — бути хорошою матір'ю чи добрим батьком.

ЧОМУ ДО ЛЕЙЛИ ДЕНМАРК НЕ ЗАПИСУВАЛИСЯ НА ПРИЙОМ?

Легендарній лікарці світ завдячує появою вакцини від кашлюку. Дуже не-

безпечною є ця хвороба для немовлят і досі. Інфекція дихальних шляхів легко поширюється повітряно-крапельним шляхом та супроводжується задушливим кашлем, який може вбити. Однак батьки нерідко нехтують винаходом Лейли Денмарк.

Згідно з вимогами національного календаря щеплень, вакцинувати немовлят для профілактики кашлюку необхідно у віці 2, 4, 6 і 18 місяців. Але цього не всі дотримуються, тому недуга підстерігає дітей і нині.

Київська лікарка Олена Луцька у фейсбуці пише: «Із малюками, які хворіють на кашлюк, треба гуляти на вулиці: їм дуже потрібне свіже повітря. Але тільки на руках. Візочки під забороною, бо дитина в ньому може непомітно для вас померти. Річ у тім, що це захворювання проходить зі спазматичним кашлем. Під дією токсину кашлюкової палички відповідний центр у мозку збуджується надто сильно. Кашель — до блювання, сльозотечі, з шумними вдихами, які не встигають забезпечити киснем».

Але найстрашніше, що поруч із кашльовим розташований центр, який відповідає за дихання. Він також може перезбуджуватися, що призводить до апное — зупинки дихання. У цей час страждають усі органи, а особливо головний мозок. Енцефалопатія — дуже часте ускладнення кашлюку у дітей до року. А це відставання у розвитку і довга реабілітація.

Більше того: найменші хворі можуть навіть не кашляти, бо цей рефлекс у них ще погано розвинений (тому їм і не можна давати препарати від кашлю). Маля може просто раптово задихнутися.

Висновок: робіть щеплення. Вакцинуйтеся, коли чекаєте на малюка, у третьому семестрі вагітності. Це світова практика з профілактики кашлюку. Створіть захисний «кокон» — нехай всі дорослі, хто контактує з дитинкою, будуть щеплені. Незрозумілий тривалий кашель у дорослих, що просто докучає, може вбити малюка до року».

Із часу, коли Лейла Денмарк створила вакцину від кашлюку, минуло 90 років. «До мене не записуються на прийом. Ніхто не знає, коли дитині стане зле», — казала тоді педіатр. На жаль, і сьогодні небезпечна хвороба є загрозою для малечі.

● СПРОБУЙТЕ Й ВИ

Дбати про себе й не витратитися на стоматолога

Деякі дії, які людина робить кожен день, турбуючись про свій організм, можуть чинити негативний вплив на зуби. Ось п'ять поширених помилок, яких допускати не варто

Марія КАЩУК

ПИТИ ВОДУ З ЛИМОНОМ БЕЗ ТРУБОЧКИ

Цей популярний напій відомий тим, що знімає сонливість і втому, поліпшує психоемоційний стан, сприяє кращій всмоктваності поживних речовин. Однак, застерігають лікарі, кисле середовище в роті у парі з бактеріями руйнує емаль. Тому варто обмежитися однією склянкою води з лимоном на день або дуже розбавляти напій, щоб знизити кислотність. Рекомендується також пити його через трубочку.

ЗЛОВЖИВАТИ ФРУКТОВИМИ І ОВОЧЕВИМИ СОКАМИ

Модні донедавна фреші містять велику кількість цукрів, які можуть нашкодити здоров'ю зубів. Замість соків краще з'їсти фрукти і овочі в первозданному вигляді. Це благотворно впливає і на стан травної системи.

ВИКОРИСТОВУВАТИ В ЯКОСТІ ПЕРЕКУСІВ ВУГЛЕВОДИ

Деякі дієтологи радять харчуватися 4–5 разів на день маленькими порціями. Однак, за словами стоматолога, чим частіше людина їсть, тим більше зуби піддаються впливу кислого середовища. Отже, в роті все рідше залишається нейтральний рН. Експерти рекомендують для перекусів вибирати не тістечка чи печиво, а яблука або моркву, які допомагають зубам самоочищатися. Підійдуть також молочні продукти, які містять кальцій та фосфор і гарантують здорову посмішку.

НАДМІРНО ДБАТИ ПРО ГІГІЄНУ РОТОВОЇ ПОРОЖНИНИ

Важливо не перестаратися, коли чистите зуби. Рекомендується використовувати м'які щітки, не притискати їх із силою. Процедура повинна тривати протягом двох хвилин. Також медики не радять хапатися за зубну щітку по кілька разів на день, особливо після вживання кислої їжі або напоїв, які пом'якшують емаль, бо під час чищення її можна пошкодити. Достатньо прополоскати рот відразу, як поїли. Організму потрібно 20 хвилин, щоб відновити рН після прийому їжі.

За останні 30 літ кількість гіпертоніків у світі подвоїлася. Це збільшення у значній мірі відбулося через зростання чисельності людей поважного віку. Відомо, що близько третини осіб від 30 до 79 років страждають від підвищеного артеріального тиску. Найменше гіпертоніків виявилось в Із Канаді та Перу. Найбільше чоловіків з високим артеріальним тиском живе в Аргентині та Таджикистані, жінок — у Парагваї.

Фото із сайту pixabay.com.

Професійний школяр

— Я так чекаю того 1 Вересня! — донька мрійливо усміхається.
— Ти моя вчена, — обіймаю її й передбачаю, що вона казатиме далі.
— Дуже хочу побачити своїх однокласників

ся, нікого не любить, навіть себе.

«Ліпив» характеристики, відкриваючи цим мені себе. Звісно, тоді дуже хотілося сказати, що його краща підготовка до уроків може поліпшити настрій вчительці, чи ще щось, що належить казати відповідальній мамі. Однак на той час уже мала досвід, який застерігав вмикати цю роль, що «обрубує» ось таку відкритість. Зрештою, у ці хвилини мій учень демонстрував «професійне школярство»: показував, що уміє розрізнати емоційні стани, знає, що дорослі мають свої слабінки, як і діти... Головним було, щоби він і далі зі мною ділився хоча б відфільтрованою для мами інформацією. Ще частину пазлів з його навчання можна було дібрати у спілкуванні з класною керівничкою і на шкільних святах. Одним словом, питати у дитини ліпше: «Що там у школі?», а не «Що там на уроках?». Бо ж на перервах відбувається стільки всього важливого, яке за емоційною наповненістю може бути стократ значимішим, аніж почуте на уроці від учителя. Тож хай наші діти, які так люблять, буває, чіплятися до точності вжитих нами слів, почують шанс-запрошення поділитися.

Якщо маєте, шановні читачі, свої відкриття про такий складний сімейний світ, який психологи досліджують століттями й досі щось винаходять, — діліться. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13, «Цікава газета на вихідні».

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Ми, батьки, чекаючи початку навчального року, передусім думаємо про витрати на підготовку до школи й про те, щоб хоч би та дитина не хворіла й добре вчилася. Вони ж, наші учні, десь із класу 5-го чи й раніше все більше зваяжують, як змінюється і яке враження справлятимуть на однокласників. Адже ровесники, особливо певні хлопці чи дівчата — тепер головні їхні авторитети. Тож слова дочки мене аніскілечки не здивували. Згадала свої часи, коли щоденні походи у школу майже щоразу оберталися певними відкриттями про спілкування з однокласниками, взаємодію із вчителями. Це справді було великою школою! Окрім знань з різних наук, ми отримували майстер-класи з психології людських стосунків. Усміхаюся й досі, пригадуючи, як мій син, уже студент, свого часу відповідав на запитання про справи у школі так:

— Певно, наша географічка посварилася з чоловіком. Ну така, мам, зла була. І то з перших хвилин уроку! Ми ще нічого й зробити їй не встигли. А про хімічку годі й казати: вона, здається,

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

«Мене теж врятуйте, отче!»

Марта Георгіївна не могла цього допустити, вона що — даремно все життя парторгом пропрацювала?! Досить із неї, терпіла в угоду чоловіковим примхам священника, який ходив сповідати її Михайла цілий тиждень щодня. Ну! Надумав на старості років. Усе життя і хреститись не вмів, а тут занедужав — і хрещення прийняв, і молиться лежачи, бо ж ходити вже й сил нема. Тому й найняла вона отих музик, аби провели її чоловіка, «як годиться», в останню путь. Хіба ж чекала вона того, що потім трапилось

Анна КОРОЛЬОВА

Знову він! Марту щоразу жаром обдавало, коли відчиняла двері і бачила цього, по суті, хлопчика в чорному. А він ніби й не помічає її неприязні, завжди усміхнений і якийсь ніби не від світу цього. Проходить не озираючись. Марта навмисне за ним щоразу стежить, чи буде він їхній дім роздивлятися. Поглянути там було на що: все життя вона була при гарній посаді, і чоловік її завідував одним із продуктивних складів. Коли не стало Союзу, вони одними з перших пішли у «спекулянти». Ось і був їхній дім повною чашею з дорогими кришталевими люстрами з Італії і справжніми порцеляновими вазами з Китаю.

Але цей дивний якийсь. Очі додолу — і в кімнатку до Михайла. Марта в такі моменти від незрозумілого почуття якоїсь тривоги і ніби аж злості на стіни лізти була готова. Ходила, голосно грюкаючи дверима, навмисне гучно вмикала приймач або дзвонила до подруг і розмовляла з ними так, що й сусід навпроти, напевне, чув. Заспокоївалась лиш коли оцей в чорному йшов. Тоді аж підлогу мити ставала, аби й сліду його у домі не було.

Ну! Надумав її Михайло на старості років от такого. Раніше й хреститись не вмів, був, як усі, «нормальним», а тільки зліг — так і зразу подавав йому священника. Тиждень перед тим, як піти у вічність, він щоденно сповідався. Якби Мартина воля, вона б і на поріг не пускала священника, але Михайла вона поважала, тому корилась його волі.

— Марто, — покликав одного разу її кволим голосом. — Мене не стане сьогодні, — мотнув головою, аби жінка не переривала його. — Я знаю достеменно, повір. Маю до тебе одне-єдине прохання: нехай в останню путь мене отець Володимир проведе. Не наймай отих музик, які без пляшки і ноти не згадають. Мені того не потрібно. Обід зроби на дев'ятий день, але не весілля, а саме поминальний обід. Не скликай пів світу, які й знати мене не знали і після третьої співати починають.

Марта слухала і не чула. У неї все вже розплановано. Воля чоловіка була лиш хитанням повітря, не більше.

«Йй особливо подобається оця ранкова тиша перед літургією...»

Михайла й справді не стало того ж таки дня. А вже наступного його з подвір'я виносили під гучні звуки «традиційної» музики. Семен з своєю трубою, як завше, трохи довше тягнув, а Петро з барабаном гупав так, що останні ряди проводжачих і себе не чули, проте все було так, як хотілось Марті.

Десь посеред дороги Марті зле стало — знепритомніла. Перед очима

Кожен задумався про своє, бо те, що розповіла щойно Марта, вразило.

Кілька днів минуло — й у двері Марти знову хтось подзвонив. Відчинила і завмерла від несподіванки — знову той священник.

— Михайло просив вам розповісти, пояснити все, — сказав коротко. — Він знав, коли піде, і бачив, куди саме потрапить. Коли йому зле стало і його у стаціонарі рятували, до нього

Коли йому зле стало і його у стаціонарі рятували, до нього його дід прийшов. Показав, куди той потрапить, якщо нічого не змінить у своєму житті. Навіть сказав, коли його не стане — годину і день.

ма, мов живий, стоїть її Михайло. Молодий, красивий і весь аж світиться зсередини, але сумний.

— Я дійти не можу, — каже дружині з докором. — Музика гримить, до землі тягне. Важко мені, Марто, припини це.

І бачить вона свого Михайла, ось тут-таки, поруч, а він й далеко десь. Підіймається він сходами кришталевими вгору. Іде і йти не може, гримить музика, бахкає барабан і кудись не туди тягне труба.

— Геть, — заволатала опритомнівши. — Спиніть їх, нехай ідуть звідси, — говорила знесилена. — Прошу, покличте отця Володимира.

Так і стояла сумна процесія посеред дороги, поки не прийшов священник. Далі рушили в абсолютній тиші.

його дід прийшов. Показав, куди той потрапить, якщо нічого не змінить у своєму житті. Навіть сказав, коли його не стане — годину і день.

Марта стояла і ковтала сльози. Чи не вперше в житті отак плакала перед кимось, крім свого покійного Михайла.

— Його ж дід священником був. Рятуйте! Мене теж врятуйте, отче! Я не знаю про все оце нічого, але ж бачила його тоді, він же в небо підіймався.

...Тихо у храмі, ще й служба не почалась. Марта запалює лампадки і готує все до служби. Йй особливо подобається оця ранкова тиша перед літургією. Тоді вона ніби ближче до свого Михайла, ніби чує, як душенька розмовляє з небом.

Відповіді на сканворд із с. 15

				Д	Ж	А	Р	И	Л	Г	А	Ч		М				
				Е				А	У	Н	А	С	А					
				Ш		К	О	Н	С	Е	Р	В	А	Т	О	Р		
				А		П	О	Л	Л	О	С				Т	И	С	К
				И		А	А	Р	Е						М			О
				Г		Н	О	М		О	Л	Е	К	С	А	Н	Д	Р
				Д		Р	А	Й	В		Д		А	Н	О			Е
				Г		Е	Р	Ц			Б	Е	М	А		Р		
				Л		І	С	Л	А	М	А	Б	А	Д				
				Н		Б	Я	Я		С		К						

● А ВИ ЧУЛИ?

Українська мова зайняла друге місце в світі за мелодійністю після італійської. Також її визнали третьою найкрасивішою мовою у світі за такими критеріями, як фонетика, лексика, фразеологія і побудова речень після французької та перської на мовному конкурсі, що пройшов у Парижі в 1934 році.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

«Ікра заморська... баклажанна!»

А ще — кабачкова, гарбузова, томатна, бурякова, морквяна... Ніжна консистенція, пікантний смак, універсальність, позасезонність та різноманітність рецептів — усе це робить овочеву ікру однією з улюблених страв багатьох людей. Її можна готувати влітку та восени і відразу подавати на стіл як холодну або гарячу закуску, гарнір до м'яса чи риби, смакуватиме і взимку відкрита баночка вітамінної заготовки як намазка на хліб або перекус на роботі. Тож, поки вересень щедрий на різноманітні овочі, до справи, господині!

Фото із сайту shefmarket.com.

БАКЛАЖАННА

Інгредієнти: 2 кг баклажанів, 1,5 кг помідорів, 0,5 кг моркви, 300 г болгарського перцю, 0,5 кг цибулі, 50 г часнику, 1 ч. л. паприки, 1/3 червоного гострого перцю, 200 мл олії, 1,5 ст. л. солі, 2 ст. л. цукру, 1 ст. л. оцту.

Фото із сайту klopotenko.com.

Приготування. Баклажани помити, позрізати хвостики і плями й пократити кубиками. В каструлі розчинити 1–2 ст. л. солі у 3 літрах холодної води і вимочити у цьому розчині порізані синенькі упродовж 30–40 хвилин. Тим часом цибулю пократити дрібними кубиками і підсмажити в чавунку на олії. Моркву, помідори, болгарський і гострий перець (його кількість можна регулювати на свій смак) пропустити через м'ясорубку і почергово додавати в чавунок до цибулі, хай тушкуються на слабкому вогні. Баклажани відтиснути,

також перекрутити через м'ясорубку, вкинути до решти овочів і варити близько години, час від часу помішуючи, щоб не пригоріло. Тоді додати часник, сіль, цукор, паприку, оцет, решту олії і готувати ще 15–20 хвилин при постійному помішуванні. Далі розкласти ікру в підготовлені слоїки, накрити кришками і стерилізувати 15 хвилин, після чого закатати й укутати до повного охолодження. Із зазначеної кількості продуктів виходить 8 півлітрових баночок.

КЬОПОЛУ

Інгредієнти: 6 баклажанів, 3 помідори, 2 болгарські перці, 1 гострий перець, 2–3 зубчики часнику, 30 мл оливкової олії, 2 ст. л. яблучного оцту, сіль та цукор — до смаку, волоські горіхи — за бажанням.

Фото із сайту pershyj.com.

Приготування. Під цією загадковою назвою ховається подібна до ікри овочева закуска з баклажанів, популярна в Болгарії та Туреччині. Для її приготування синенькі й перець не смажать, а запікають у духовці. Закуску подають холодною, її можна їсти ложкою або ж намащувати на скибочки свіжого хліба — спробуйте!

Овочі вимийте, часник почистіть, у баклажанів і перцю видаліть плодоніжки, баклажани розріжте навпіл, наколіть овочі виделкою і поставте в духовку запікатися при 200 градусах на 30–40 хвилин. На помідорах звер-

ху зробіть хрестоподібний надріз, опустіть в окріп на 1–2 хвилини, потім у холодну воду. Зніміть шкірку із томатів та із запечених овочів, у перцю видаліть насінини. За класичним рецептом усі інгредієнти слід дрібно порізати, щоб відчувалися шматочки овочів. За бажанням можна перебити їх блендером. Заправити все розтертим часником, додати сіль, цукор, олію та оцет, вимішати, при подачі посипати подрібненими волоськими горіхами.

А ВИ ЗНАЛИ, ЩО...

На початку 1970-х років у СРСР консервована баклажанна ікра в банках зазвичай стояла на полицях магазинів, її дуже мляво розкуповували. Цей факт (що ця ікра нікому не потрібна, хоч і доступна в необмеженій кількості) був обіграний у фільмі Леоніда Гайдая «Іван Васильович змінює професію» в жарті про «ікру заморську, баклажанну». Після виходу стрічки на екрани баклажанну ікру стало модно подавати на стіл.

МОРКВЯНА

Інгредієнти: 3 великі моркви, 2 цибулини, 1 солодкий перець, 8 ст. л. олії, 3 ст. л. томатної пасти, 1,5 ст. л. концентрованого лимонного соку, 1 ст. л. подрібненої зеленої петрушки, 2 ст. л. сметани, сіль та чорний мелений перець — до смаку.

Фото із сайту yak-zrobyty.in.ua.

Приготування. Морква містить дуже корисний каротин, який підвищує імунітет і захищає імунну систему. Але не всі люблять їсти цей корисний овоч сириим. А от ікру із задоволенням поласують і дорослі, й діти.

Почищену й промиту моркву натріть на крупній тертці. Перець і цибулю почистіть і наріжте овочі середніми кубиками приблизно 1x1 см. Зелень петрушки дрібно посічіть. Нарізані інгредієнти складіть в окремі емності. На сковороду влийте трохи олії і злегка обсмажте в ній моркву близько 4 хвилин. Перекладіть її в чашу блендера, а в пательню знову влийте олію та спасеруйте цибулю до золотистої скоринки приблизно 2–3 хвилини, додайте смажену цибулю до моркви, а в сковороді на олії обсмажте перець протягом 1–2 хвилин, покладіть його в чашу блендера до всіх овочів, додайте нашатковану зелень петрушки. Збийте овочі до кашоподібної консистенції, потім перекладіть їх у сотейник, додайте томатну пасту, сметану, сіль, перець та лимонний сік і тушуйте на середньому вогні 5–7 хвилин, інтенсивно перемішуючи дерев'яною лопаткою, щоб не підгоріло. Потому зменшіть полум'я до мінімуму, прикрийте сотейник кришкою так, щоб залишалася щілина для випаровування зайвої вологи і готуйте ікру ще 4–5 хвилин до повного випаровування рідини. Після охолодження до кімнатної температури перекладіть ікру в глибоку салатницю або піалу, прикрасьте зеленню петрушки і кропу. Вона відмінно поєднується з будь-якими гарячими стравами, супами, часто її подають у вигляді пасти до відварених макаронних виробів або круп, намазки на бутерброди.

ГАРБУЗОВА

Інгредієнти: 1 кг гарбуза, 1 цибулина, 2 великі моркви, 3–4 зубчики часнику, 150 г зеленої кропу, 1 ст. л. концентрованого соку лимона, 1 ст. л. томатної пасти, 1 скл. олії, 1 ст. л. цукру, сіль та перець — до смаку.

Фото із сайту ukr.media.

Приготування. Тверду частину гарбуза і моркву потріть на крупній тертці. Часник і цибулю пократити маленькими кубиками. Зелень кропу промийте, струсіть воду і дрібно посічіть. Розігрійте глибоку пательню з олією, всипте в неї цибулю й підсмажте до прозорості і легкої золотистої скоринки. Додайте моркву і готуйте їх разом протягом 7–10 хвилин, помішуючи. Коли морква стане м'якою, але не смаженою до рум'яності, висипте в сковорідку натертий гарбуз, влийте решту олії, додайте томатну пасту і тушуйте 20 хвилин, інтенсивно перемішуючи, щоб овочі не пригоріли. Наприкінці всипте нашатковану зелень і подрібнений часник. Готова маса повинна бути м'якої консистенції. Дайте їй трохи охолонути, заправте лимонним соком, цукром, сіллю і чорним перцем. Перемішайте і подрібніть блендером до кашоподібного стану. Готову страву викладіть у глибоку салатницю або пі-

лу. Ікру з гарбуза подають і теплою, і холодною, посипавши зеленню петрушки, кропу, кінзи, зеленої цибулі. На смак вона схожа на кабачкову, її частіше готують у зимовий період, адже гарбуз краще зберігається.

ДО РЕЧІ

- Якщо хочете, щоб ікра була гострішою, додайте 1 маленький перець чилі.
- Улюблені спеції і трави, які підходять для овочевих страв, здатні змінювати смак ікри. Це можуть бути коріандр, гвоздика, паприка, базилік, кінза, м'ята.
- Дітям сподобається солодка ікра з гарбуза — просто не додавайте цибулі, перцю, солі, натомість збільшіть кількість цукру і лимонного соку, а моркву підсмажте на оливковій олії.

АНЕКДОТИ ДО ТЕМИ

Щоранку їм бутерброди з ікрою і радію: життя вдалося! Наступного року посію ще більше кабачків і баклажанів!

неньки ростуть, цвітуть, плодоносять... Цікаво тільки, як вони ікру метаять...
:) :) :)

Випускниця сільгоспінституту стоїть на полі, де ростуть баклажани, і з подивом розмірковує:

Чоловік на ринку вибирає кабачки. Запитує продавця:
— Це у тебе самці чи самки?
— Не розумію...
— Ну мені треба, щоб з ікрою були...

— Ось тепер я знаю майже все: як си-

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

За що в дитинстві пригощають березовою кашею?

Відповідь на це запитання підкаже вам, як віднайти з другої спроби захований нами ще влітку предмет

Грицько ГАРБУЗ

«І ще два тижні — і запалає пожежа сонця в жовтій клені...» А ви маєте приблизно стільки ж часу, щоб у перші дні осені закрити літній «хвостик» від Гарбуза. Тим паче, що частина учасників нашої вікторини, судячи з надісланих есемесок, була буквально за крок до правильної відповіді. Тому спроба №2. Полегшена, бо питання трішки розширили підказками. А далі держайте із задьком Гуглом!

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 35 (2021)

Коли нещодавно з друзями почали розказувати всякі історії про потойбічні сили і НЛО, Анатолійович, людина-енциклопедія по анекдотах та кумедних історіях, вигукнув: «О! Це було рівно 32 роки тому! «Пришельці» прибули в наш

дім. Сині, зелені різних видів, навіть білі, кілька бежевих, з десяток фіолетових, але найбільше — червоних. Хоча всі вони на одне лице — королівське. Не повірите, але ми цих «пришельців» пів ночі з Людою розглядали...»

Його оповідь і наштотувала на нинішнє запитання. Бо заховали предмет зі знаком «мінус», від якого короля згаданих «пришельців» у дитинстві вивчила мама. До речі, залізним аргументом у її словах тоді також стали «прибульці», щоправда, з іншої епохи. Багатьох із вас теж у дитинстві пригощали за цей предмет березовою кашею. Ну, Грицько Гарбуза точно.

Що знаходиться у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 24 вересня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «Око», «Три ведмеді», «Світлана Орловська»), але обов'яз-

Слово-відповідь треба надіслати до 24 вересня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775.

ково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «М'яч (Максим Мохнюк)»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох. А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як шукав відповідь.

А також не забудьте подарувати найближчим людям квіти і поцілунок. Перші — ще дешеві, а другі — завжди безцінні!

● О, ГОСПОДИ!

Саме в цю кімнату нелюд запроторив дитину.

Дівчина втекла від викрадача, який тримав її в неволі 8 років

23 серпня Наташа Кампуш із Відня святкує свій другий день народження, адже в цей день у 2006-му їй вдалося вирватися із тривалого полону

Василь КІТ

У неволі вона провела 8 років. Її викрав 36-літній Вольфганг Пріклопіль. Під час викрадення Наташі було 10, вона вчилася в 4-му класі. Дівчинка просто зникла дорогою до школи. Інші діти бачили, як її вкинули в білий мікроавтобус. Поліція перевірила 700 таких машин, у тому числі й авто викрадача, Вольфганга Пріклопіля, але нічого не зафіксувала — він добре замів сліди.

Чоловік тримав дівчинку у маленькій потаємній кімнаті площею близько 5 м², збудованій як бомбосховище на глибині 2,5 м під землею, вона була без вікон і мала хорошу звукоізоляцію. Вхід був захований за шафою в гаражі. Перші пів року Наташа не покидала кімнату, потім викрадач став її інколи випускати під своїм

наглядом. Пріклопіль говорив, що двері й вікна в будинку заміновані і він уб'є її і себе, якщо та спробує втекти. Наташа і Вольфганг щодня вставали рано і снідали разом. Викрадач давав їй книги, щоб училася. Бувало, що бив дитину, причому так сильно, що вона не могла ходити.

23 серпня 2006-го дівчина пілососила машину Пріклопіля в саду. Коли задзвонив мобільний телефон, Вольфганг відійшов, щоб йому не заважав шум. Наташа залишила пілосос увімкненим і втекла. А викрадач, щоб не потрапити до рук поліції, незабаром кинувся під поїзд.

На волі Наташа стала телеведучою, знялась у документальному фільмі про себе, відмовившись при цьому говорити, чи гвалтував її викрадач. І до речі, будинок Пріклопіля тепер — її власність...

● БІДА

Чоловік загинув за кілька годин до весілля

Останнє «Прощавай» наречена говорила у білій сукні

Лія ЛІС

20-річний Майлз Гарті з Ірландії збирався одружитися в суботу, 21 серпня. У ніч напередодні весілля він із друзями поїхав у сусіднє місто на легковому автомобілі Skoda, але водій не впорався з керуванням і врізався в стовп. Гарті, який сидів на передньому пасажирському кріслі, загинув на місці.

На похорон хлопця зібралися сотні родичів і друзів, багато з яких приїхали на його весілля. Священник назвав інцидент вкрай сумною подією для сімей нареченого і нареченої. «Ім тепер доводиться переключатися з весілля на похорон», — констатував він.

Наречена була на похороні у білій сукні...

Острів-коса в Україні

Соратник апостола Павла

Ворог прогресу

Казковий карлик

Річка в Швейцарії

Удар по м'ячу у тенісі

Обертва деталь машин

Мистецтво вірного читання

Вдача, натура, темперамент

Річка в Білорусі

Одиниця частоти коливання

Місто в США, штат Міннесота

Одна із шкіл індійської філософії

Попередник труби та тромбона

Космічне агентство США

Фізична величина

Міжнародний сигнал лиха

Фр. кінорежисер Жан-Жак ...

Шведський автомобіль

Сторожовий загін війська

Джек-...-тер'єр

Українсь. співак Андрій ...

Українсь. акторка Ірина ...

Центральне поняття буддизму

Українсь. актор ... Попов

Столиця Пакистану

Північний вітер

Актор

Нері ...

● НЕСПОДІВАНІЙ ПОВОРОТ

Євгенія Яцута народила Святославу Вакарчуку сина Івана

Фото із сайту inliv.in.ua.

То це їй Вакарчук співав: «Така, як ти, буває раз на все життя — і то із неба?»

46-річний фронтмен гурту «Океан Ельзи» вперше став батьком. Щоправда, сталося це ще кілька тижнів тому, але громадськість дізналась лише цими днями

Лія ЛІС

Як повідомляє ТСН, первістка музиканту народила 39-річна продюсерка провідного українського продюсера Radioactive Film Євгенія Яцута. Вони знімають рекламу, кліпи — в тому числі і для гурту «Океан Ельзи».

У травні цього року на одному з публичних кінозаходів її помітили вагітною, а нещодавно вона просила друзів у Facebook допомогти знайти їй двох цілодобових нянь, а про дітей писала у множині. Зазначимо, що у Євгенії є донька від першого шлюбу.

Також жінка публікувала спогад із вінком на Івана Купала із загадковим написом: «Мій вінок таки доплив до призначення».

Подейкують, що Святослав зустрічається з обраницею вже рік і саме через неї покинув Лялю Фонарьову, з якою був разом протягом 20 літ. Нагадаємо, що у червні цього року Святослав повідомив про розрив стосунків з Лялею, зазначивши, що вони «завжди були, є і будуть близькими людьми». Первістка Вакарчука назвали на честь покійного батька співака — Іваном. Новоспечені батьки вирішили не розголошувати іншої інформації про новонародженого сина. І просять усіх поставитися з повагою до їхнього приватного життя.

вих нянь, а про дітей писала у множині. Зазначимо, що у Євгенії є донька від першого шлюбу.

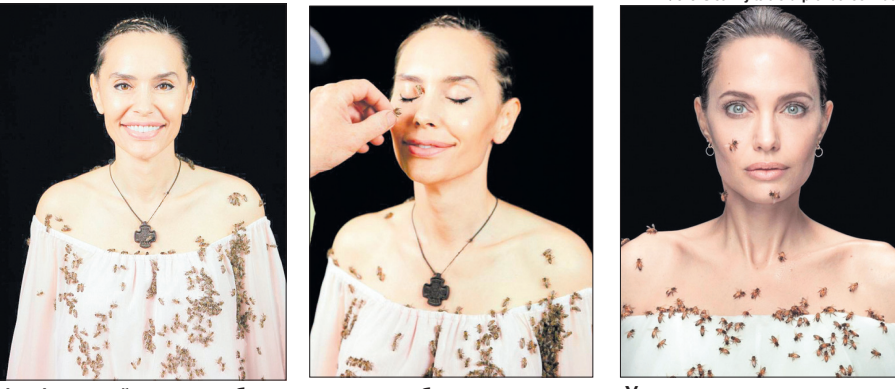
Також жінка публікувала спогад із вінком на Івана Купала із загадковим написом: «Мій вінок таки доплив до призначення».

Подейкують, що Святослав зустрічається з обраницею вже рік і саме через неї покинув Лялю Фонарьову, з якою був разом протягом 20 літ. Нагадаємо, що у червні цього року Святослав повідомив про розрив стосунків з Лялею, зазначивши, що вони «завжди були, є і будуть близькими людьми». Первістка Вакарчука назвали на честь покійного батька співака — Іваном. Новоспечені батьки вирішили не розголошувати іншої інформації про новонародженого сина. І просять усіх поставитися з повагою до їхнього приватного життя.

● ОТАКОЇ!

Дочка Ющенко не боїться бджіл

Фото із сайту tabloid.prawda.com.ua.

Віталіна перейнялася проблемою зникнення божих комах.

Тому мужньо витримала їхні укуси

Мирослава СЛИВА

Старша дочка третього Президента України Віталіна приєдналася до ініціативи з порятунку божих комах на планеті. Для проекту, який вона назвала «Бджолі», Віталіна знялася з бджолами на обличчі і тілі, як це ще у травні зробила зірка Голлівуду Анджеліна Джолі.

Перед зйомками вона

розповіла «Українській правді.TABLOID» про акцію, показала відео Джолі своєму батькові та отримала його благословення.

«Я виросла у сім'ї, де шанують природу й українські традиції. Всі знають, як мій батько цінує бджіл. Дуже рада, що він підтримав моє рішення, бо ситуація дійсно критична, — зазначила Ющенко. — Чи було мені страшно? Ні, бо я змалечку оповита любов'ю цих комахок, а зараз вони потребують нашої допомоги».

«Відеоролик привертає

Укрита комахами Анджеліна Джолі стояла нерухомо впродовж 18 хвилин.

увагу до катастрофічної ситуації, що склалася, коли поля обробляють шкідливими хімікатами, завдаючи непоправної шкоди всій популяції бджіл, і це лише вершина айсбергу», — наголосила Віталіна. Зйомки відбувались в Інституті бджільництва імені П. І. Прокоповича у Києві і тривали приблизно 40 хвилин. Без поодиноких укусів комах не обійшлося, але втручання лікарів не знадобилося.

● ЛЮДИНО, ДЯКУЮ ТОБІ!

«Бронзова» призерка Токіо-2020 віддала подаровану їй квартиру своєму тренеру

Фото із сайту kp.ua.

«Ви заслужили це житло, Володимире Васильовичу!»

Закінчення. Початок на с. 1

Петро ПАС

«Щоб ви розуміли... — написала Ірина в Instagram. — У мене навіть своєї кімнати ніколи не було! Так склалося моє життя. Власне житло — це дійсно була моя мрія, не менш заповітна, ніж олімпійська медаль. І ось сьогодні я тримаю право власності на однокімнатну квартиру площею 41 квадратний метр. Уже завтра я могла почати ремонтні роботи».

«Але... Але за всіма моїми перемогами стоїть ще одна людина, — продовжила Коляденко. — Це мій тренер, з яким я працюю вісім років, який мене не тільки тренує, але й завжди був поруч протягом усього часу».

Так, було нелегко. Ну, щоб ви розуміли: був такий час, що він мені купував одяг. Маленька дочка Тетяна і дружина не бачать його місяцями, тому що він постійно зі мною на зборах. Знаходив кошти, щоб підтримати мене в першу чергу. Не маючи свого власного житла!».

Ірина Коляденко підкреслила, що дарує квартиру тренеру, а сама продовжить працювати заради своєї мрії — стати олімпійською чемпіонкою.

«У нашій країні, на жаль, тренерів залишають без уваги, але я хочу сказати своєму наставнику: «Дякую!»

— і віддати подаровану мені квартиру заслуженому тренеру України Володимирові Васильовичу Яременку. Ви її заслужили! А я продовжую

ще одну квартиру нашій чемпіонці. Для нас вона чемпіонка, ми її дуже любимо і надалі будемо підтримувати нашу Ірину Коляденко», — за-

Щоб ви розуміли... У мене навіть своєї кімнати ніколи не було!

мріяти і працювати над втіленням своєї мрії. А ви мені, як завжди, допоможете».

«Браво! Бравісімо, Ірино!» — такі слова написали ми, почувши цю інформацію. Але історія мала неімовірно продовження на сесії Ірпінської міської ради.

«Вчора Ірина Коляденко відмовилася від квартири і віддала її своєму тренеру. В Україні це безпрецедентний вчинок. Ірпінь не міг стояти осторонь — і ми дали

● ПОЛІТИЧНА КУХНЯ

Яке питання Леонід Кучма просив не ставити чинному Президенту?

Він не відповів, чи Путін — вбивця, і порадив не запитувати цього у Володимира Зеленського

Микола ДЕНИСЮК

«Тільки не ставте цього питання чинному главі держави. Або ще комусь із його оточення. Не провокуйте тих, кому доведеться ще вести перемовини з Путіним. А вести їх таки доведеться. І ціна ефектної образи буде реальною, причому заплатять її не той, хто схотів би так голосно пропіаритися, а хтось із наших хлопців, який потрапить під обстріл на лінії фронту того ж дня. Бо на «передку» вже давно склали народну прикмету: у Москві образилися — на Донбасі стріляють», — сказав другий Президент України виданню «Українська правда».

Фото із сайту dilo.net.ua.

Леонід Кучма також нагадав, що президент США Джо Байден, назвавши Путіна вбивцею, майже одночасно запросив його на зустріч, де приязно розмовляв і тиснув руку. Кучма переконаний, що в Україні такої можливості не буде.